

Proposta de resolució 8

Equitat territorial per construir un futur comú.

La distribució poblacional de Catalunya presenta una marcada heterogeneïtat, concentrant-se la major part dels seus 8 milions d'habitants a la regió metropolitana de Barcelona i a les principals ciutats costaneres i prelitorals. Aquesta concentració geogràfica genera una desproporció notable en termes de densitat poblacional, infraestructura i serveis, així com als indicadors socioeconòmics.

La desigualtat sempre troba la seva expressió en la dimensió territorial, per causa o per defecte, el lloc geogràfic on vivim, és determinant per tenir més o menys oportunitats de trobar feina, d'accedir a la cultura, d'estudiar o de moure'ns.

Tanmateix les successives crisis, inclosa la darrera pandèmia o la crisi climàtica, han actuat i actuen a escala global i repercuteixen localment forjant noves desigualtats que encara poden ser més severes sinó som capaços de construir un marc segur a través d'una transició ecosocial justa arreu del territori que no deixi ningú enrere.

Cal desenvolupar un projecte de país que promogui l'equitat territorial i la cohesió social, reconeixent i donant

resposta a les singularitats de cada territori. Aquest projecte s'ha de fonamentar en una anàlisi profunda de les desigualtats existents, tant en termes demogràfics com pel que fa a accés a serveis i oportunitats. A més, és fonamental integrar una dimensió ambiental, garantint una transició ecosocial justa que no ampliï les bretxes territorials existents.

Considerem que l'equitat territorial ha de ser reconeguda com a dret. El territori català ha d'oferir a tothom, visqui on visqui, un accés equitatiu a l'habitatge, la mobilitat, la tecnologia, a la feina i als serveis. I és així com aconseguirem un veritable equilibri territorial. No podem acceptar que els drets depenguin del codi postal.

El conjunt del país no pot estar al servei de la zona metropolitana i dels seus interessos econòmics a qualsevol preu sinó que ha de poder tenir un desenvolupament sostenible pensat i planificat des del territori, per aquest motiu Catalunya en Comú té la voluntat de contribuir a construir aquesta Catalunya més justa, feminista i ecologista, que arribi a totes i a tots els racons del territori.

Per tant, no es tracta d'equilibrar el territori a través d'una distribució més o menys homogènia o uniforme de la població, l'activitat econòmica o determinats usos del sòl; sinó que es tracta de garantir arreu l'accés a unes mateixes condicions de renda i de serveis, i fer-ho a través del desenvolupament local de cada territori, des de les seves especificitats i, per tant, entenent i posant

en valor l'enorme diversitat geogràfica del nostre país i la singularitat de cada territori.

Catalunya en Comú aposta per la construcció d'una Catalunya més justa on es garanteixin els drets en tot el territori.

Per tot això, Catalunya en Comú defensem que:

- 1. Per garantir el dret a la salut de manera integral i equitativa, cal enfortir l'atenció primària, dotant els centres de salut dels recursos necessaris per oferir una atenció propera i de qualitat.** Així mateix, cal assegurar l'accés universal a serveis especialitzats, tractaments i medicaments essencials, promovent la prevenció de malalties i l'educació per a la salut. La inversió en recerca i la participació ciutadana són claus per construir un sistema de salut eficient i sostenible. Cal posar fi a la concentració de serveis pediàtrics en centres concertats i a les pràctiques de competència deslleial entre centres públics i concertats en la contractació de professionals sanitaris. Es requereix una distribució equitativa dels recursos i una col·laboració més gran entre tots els actors del sistema sanitari.
- 2. Per garantir el dret a l'educació calen escoles públiques amb els recursos de personal docent i no docent, d'espais físics i materials òptims i oportunitats educatives accessibles i properes.** Educació pública gratuïta des dels 0 anys.

- 3. Per garantir el dret a l'habitatge i al benestar cal dotar-nos d'un parc públic d'habitatge suficient, fer efectius els topalls als lloguers, desplegar la Llei de Barris Verds per impulsar projectes d'intervenció integral que combatin les desigualtats, rehabilitant habitatges per fer-los més eficients energèticament i fent arribar la transició ecològica als barris i viles més vulnerables del país.** Prioritzem les polítiques per fer front a l'emergència climàtica des de la justícia social i de gènere i ens comprometem a fer arribar la transició energètica a tots els racons del nostre país. Hem de combatre la bretxa social d'accés a l'energia neta. Les comunitats o cooperatives energètiques han de ser el pilar que permeti aquest canvi energètic necessari.
- 4. Per guanyar sobirania econòmica i dret al treball cal la relocalització productiva i l'extensió d'un teixit industrial descarbonitzat en els sectors estratègics,** com l'agroalimentari o el de les tecnologies d'utilitat pública (sanitàries, energètiques, de la informació i la comunicació). Avancem cap a una reconversió productiva de l'economia catalana que impulsi la producció agroecològica, les cures, els serveis públics, les energies netes i la gestió i conservació del medi natural, reconvertint els sectors industrials més contaminants, les macrogranges, la construcció i el turisme.

- 5. Per garantir el dret a la mobilitat cal fer de Catalunya un país de trens, de trens de rodalies, trens tram comarcals, reforçant també el transport públic rodat quan sigui indispensable i prioritzant la descarbonització del transport.** Un país amb una mobilitat pacificada i amb garantia d'accés assequible al transport públic des de tot el territori. Entenem que l'accés a una mobilitat sostenible és essencial per garantir l'equitat territorial i combatre el canvi climàtic.
- 6. Per una governança territorial i supramunicipal democràtica i coordinada,** apostem pel desplegament de les vegueries, descentralitzant el conjunt de departaments de la Generalitat. Al mateix temps, impulsarem instruments de governança compartida a les àrees metropolitanes per tal d'abordar de forma coordinada polítiques estratègiques i sectorials claus com són les d'habitatge. Cal desplegar organismes que han de millorar l'ordenació del territori amb un disseny dels usos del sòl (habitatge, serveis públics, activitat econòmica, polígons industrials i de logística, etc.), les infraestructures i els recursos atenent les realitats comarcals o regionals, aprofitant adientment els recursos i evitant malbarataments de recursos i de sòl.
- 7. Recursos naturals com l'aigua han d'estar controlats i gestionats públicament.** En èpoques d'emergència climàtica on cada vegada tenim pluges més escasses o bé sobtades pluges torrencials, l'aigua és un recurs de primera necessitat per tota la població i no pot convertir-se en mans d'unes poques empreses que

només busquin el seu benefici econòmic. S'ha de poder garantir l'abastament d'aigua de boca per persones, petites explotacions agrícoles i ramaderes. La nostra sobirania alimentària no pot dependre de les empreses que també volen controlar el consum de l'aigua. Hem de ser capaços de redefinir el paper de l'Agència Catalana de l'Aigua com a gestora pública de l'aigua sota la premissa del bé comú.